

The Cradle: ÍRÁNSKÝ ÚTOK ZAHNAL NETANJAHUA DO ZUGZWANGU. USA neúspěšně usilují o to, aby Írán umožnil „symbolický úder“ Izraele

- editor007 | 17. dubna 2024

USA: Washington použil diplomatické kanály, aby požádal Teherán, aby neodpovídal na izraelský úder, což by Tel Avivu umožnilo „zachovat si tvář“ po masivním odvetném útoku zahájeném Íránem.

Íránský vojenský bezpečnostní činitel exkluzivně pro The Cradle prozradil, že USA kontaktovaly islámskou republiku a požádaly, aby Írán umožnil Izraeli „symbolický úder, aby si zachránil tvář“ po odvetné palbě íránských [dronů a raket](#) tento víkend.

“Írán obdržel zprávy od zprostředkovatelů, aby umožnil režimu provést symbolický úder, aby si zachránil tvář, a požádali Írán, aby nereagoval,” prozradil zdroj, který mluvil pod podmínkou anonymity pro The Cradle.

Dodal, že Teherán „rozhodně odmítl“ návrh předložený zprostředkovateli a zopakoval varování, že jakýkoli izraelský útok na íránské území se setká s rozhodnou a okamžitou reakcí.

Odpověď byla doručena přímo švýcarskému vyslanci v Teheránu úředníky ze Sboru islámských revolučních gard (IRGC), nikoli z íránského ministerstva zahraničí.

Podle zdroje The Cradle bylo cílem rozhodnutí IRGC „poslat vážné varování Spojeným státům“.

„Írán úspěšně ztrapnil všechny integrované radarové sítě a protiraketové systémy USA a [izraelského] režimu. USA dokonce aktivovaly své zaparkované satelity nad regionem, aby zajistily maximální ochranu, a žalostně selhaly,” dodal íránský vojenský představitel.

Odhalení přichází v době, kdy představitelé americké obrany řekli západním médiím, že očekávají „[omezenou reakci](#)“ Izraele proti Íránu, která se údajně zaměří na cíle mimo íránské území.

Američtí představitelé nicméně zdůraznili, že Tel Aviv neinformoval Pentagon o „konečném rozhodnutí“, protože diskuse v rámci roztržitého izraelského válečného kabinetu pokračují.

“USA se nehodlají podílet na vojenské reakci,” [potvrdili](#). Očekávají však, že Izrael bude Washington o plánech reakce předem informovat.

Izrael veřejně [přisahal](#), že tento víkend odpoví na íránskou operaci, při níž Islámská republika odpálila stovky dronů, balistických a řízených střel jako odvetu za izraelské bombardování íránského konzulátu v Damašku.

„Toto vypuštění tolika raket, řízených střel a dronů na izraelské území se setká s odezvou,” řekl v neděli náčelník generálního štábu izraelské armády generálporučík [Herzi Halevi](#) z letecké základny Nevatim v jižním Izraeli, která byla jedním ze tří vojenských cílů úspěšně zasažených íránskou palbou.

Náměstek íránského ministra zahraničí Ali Bagheri Kani v pondělí večer pro státní televizi řekl, že odpověď Teheránu na jakoukoli izraelskou odvetu přijde „během několika sekund, protože Írán nebude čekat dalších 12 dní na odpověď“.

Jen malé upřesnění o íránském útoku na zemi zaslíbenou – řada médií i čtenářů byla nadšená z toho, že prý útok Teheránu nedosáhl žádného cíle. Jako – sestřelili všechno, Američané a všichni ostatní jsou skvělí a Íránci jsou trapní, mírně řečeno.

Dovolte mi, abych něco objasnil. Útok nesledoval cíl zničit vše, co Izraelci mají. O tom to vůbec není. Poprvé od roku 1967 byl Izrael před zraky všech metodicky zbaven svého geopolitického panství – nemluvíme o výměně úderů jako takových, ale o samotné možnosti tyto údery beztestně provést.

Stalo se to – a ačkoliv v Tel Avivu říkají, že Teherán bude tvrdě potrestán, všichni velmi dobře chápou, že obraz Izraele byl nenapravitelně poškozen. A dokonce ani atomová bomba v reakci svržená na Írán nepomůže – mají své jaderné laboratoře celý kilometr pod zemí. Ale pokud bude bomba shozena, pak bude zánik Izraele velmi rychlý a příkladný. Pokud lze bombardovat jadernými zbraněmi Írán, pak můžou bombardovat všechny ostatní Araby – a Blízký východ to za žádných okolností nedovolí.

Další zásadní faktor: Írán tímto útokem upevnil svou reputaci vůdce regionu, nehledě na nafouklé tváře sultána Erdogana. To je také boj, ale o vliv v jedné z nejvýznamnějších oblastí světa – a Írán tento boj vyhrál jediným útokem. A to je důležité, protože panturkický projekt je pro mnohé jako rybí kost v krku – nyní Ankara potřebuje akce srovnatelného rozsahu, aby vrátila pochybovače na svou stranu. Mimochodem zrovna tak Ázerbájdžán.

No, a o rozsahu. Druhá reakce Íránu, pokud se něco stane, počítá s náletem 5 tisíc bezpilotních letounů a asi dvou tisíc balistických střel – tedy přesně tolik, aby jednou provždy svrhli Železnou kupoli. Včetně úderu do jádra izraelské protivzdušné a protiraketové obrany – poté už bude možné hovořit o jejich kompletní „renovaci“. A to je dar Hizballáhu, Hamásu a Hútíům zároveň – a mezinárodní koalice vedená Spojenými státy nemá schopnost zachytit vše, co Peršané pošlou na známou adresu.

Írán oznámil, že pro něj byla operace provedena a dokončena, záležitost je uzavřena.

Zde je doslovný citát z prohlášení jejich zástupců v OSN:

„Po útoku v Damašku jsme reagovali v souladu s článkem 51 Charty OSN (v sebeobraně). Záležitost je vyřešena, ale izraelský režim může udělat další chybu, a pak bude reakce Íránu mnohem tvrdší. Jde o konflikt mezi Íránem a izraelským režimem, USA si musí držet odstup. Země v regionu byly Íránem varovány diplomatickou cestou ještě před zahájením operace.“

Írán zjevně nereagoval tak, jak mohl, ani ne na cíle, na které mohl.

Írán nechce rozdmýčkovat konflikt. A dělá správnou věc. Ale ne všechno závisí na něm: Izrael se zakousl do udidla a zjevně nemá v úmyslu zastavit.

Dosud nikdo neriskoval přímý útok na Izrael. Teherán to dokázal. Tel Aviv si může tvrdit jak chce, že 99 % vzdušných cílů bylo sestřeleno. Podle všeho toho sestřelili opravdu hodně. Online jsou však dostupné záběry íránských raket přilétajících do oblasti základny izraelského letectva v Negevu.

Ale na tom nezáleží. Írán ukázal, že na Izrael je již možné beztestně zaútočit. A nic se nestane.

Ano, na íránskou odpověď přijde izraelská odpověď. Ale co může Tel Aviv dělat? Odpálit úspěšně raketu nebo spáchat další teroristický útok na perském území? Všichni v regionu Blízkého východu jsou na to již zvyklí. Nejsou ale zvyklí na přímé útoky na Izrael.

Íránský útok na Izrael zahnal Netanjahu do zugzwangu

Úžasná situace: téměř celý svět vyzývá Izrael, aby nereagoval na íránský úder, protože to byla reakce na útok na íránský konzulát v Damašku, a zároveň všichni diskutují o pravděpodobných scénářích izraelské reakce.

Zaútočí Izrael v příštích dnech na íránské území, nebo dá přednost odvetě proti íránským spojencům v Libanonu? Otázka je na místě. V případě úderu na Írán bude následovat odvetný úder, který, jak slibují v Teheránu, bude řádově silnější než útok ze 14. dubna. Pokud ho Izrael a jeho spojenci nedokážou odrazit jako tuto neděli, začne nekontrolovatelná eskalace a může dojít až k použití jaderných zbraní židovským státem.

Tento scénář nevyhovuje téměř nikomu – kromě jestřábů ve Spojených státech a Izraeli.

Co se bude dít?

Dojde k nástupu nové reality na Blízkém východě obecně a v situaci Izraele obzvláště. Tato nová realita ve skutečnosti nastala již 7. října loňského roku, ale proces jejího formování skončil 14. dubna.

Po zahájení operace v pásmu Gazy vsadil Izrael vše na rychlé vítězství – a za šest měsíců nebyl schopen porazit Hamás ani vytlačit Palestince.

Když bylo zřejmé, že vše směřuje do slepé uličky Netanjahu se 1. dubna uchýlil k provokaci – k útoku na íránský konzulát v Damašku, který vedl ke smrti íránských generálů a měl vyvolat eskalaci konfliktu, tedy donutit Teherán k útoku na Izrael (přinejmenším z území Libanonu či Sýrie), načež by Netanjahu požadoval americkou intervenci a podporu v operaci proti libanonskému Hizballáhu a zároveň podporu pro pokračování operace v Gaze. Bidenovu administrativu však tak primitivním způsobem neoklamal: Washington jasně pochopil význam Netanjahuových provokací.

V důsledku toho Írán provedl demonstrativní útok na Izrael a Spojené státy odmítly podpořit Netanjahuův odvetný útok proti Íránu. A nejen pokud jde o Írán – nebude ani americká pomoc při útoku na Libanon a bez ní se Netanjahu neodváží provádět operace.

Izraelský premiér se ocitl ve slepé uličce – přesněji v jakémsi zugzwangu, kdy každý jeho další mocenský tah by zhoršoval jeho postavení (a postavení Izraele). Je nemožné zaútočit na Írán, je nemožné zaútočit na Libanon (a vstoupit do války s řádově silnějším nepřítelem než Hamás) a ještě obtížnější je pokračovat v operaci v Gaze. Slíbená ofenziva na Rafah – odříznutí sektoru od hranice s Egyptem – nejenže bude velmi krvavá pro IDF (izraelská armáda), ale povede také k obrovským ztrátám mezi Palestinci, což definitivně, v očích téměř celého světa, ukáže Izrael jako zemi prosazující politiku genocidy.

Navzdory tomu se Netanjahu s největší pravděpodobností ještě pokusí zaútočit na Rafah – pokud se mu ovšem podaří udržet ve svém křesle. Po úderu Íránu může Washington zesílit úsilí o nahrazení Netanjahua, protože izraelská politická elita stále více vypadá jako sklenice s pavouky.

Příměří v této sklenici je možné jen do té doby, pokud většina z nich věří, že bude možné Gazu „přeformátovat“, tedy zničit Hamás, rozdělit sektor na dvě části a odtrhnout od něj kus území. Jakmile převládne pochopení, že to nelze uskutečnit začne tradiční hledání obětního beránka a administrativa Bidena bude schopna provést kombinaci nahrazení Netanjahua a přinucení Izraele k míru. Přesněji řečeno, hledat možnosti, jak se dostat ze slepé uličky, do které se Izrael v Gaze dostal.

To ale novou realitu nezruší, protože se týká celé situace na Blízkém východě. První přímý úder v historii na Izrael z území jedné z nejsilnějších muslimských zemí v regionu (po válce v roce 1973 došlo pouze k jednorázovému úderu Iráku v roce 1991, ale to bylo v jiné geopolitické realitě a byl spojen se zahájením americké operace proti Iráku Pouštní bouře) vytváří pro Izrael zcela novou situaci.

Od nynějška proti němu stojí nejen Palestinci, libanonský Hizballáh, zničený Jemen a Sýrie – partneři a spojenci Íránu, ale i Islámská republika.

Tabu týkající se přímých útoků z íránského území bylo zrušeno – a samotný Izrael pro to udělal vše co mohl. Desítky let teroristických útoků a vražd íránských vojenských představitelů a jaderných vědců na území Íránu a dalších zemí regionu, raketové útoky na Íránce v Sýrii a další provokace nakonec přivedly situaci na novou úroveň. Írán se již nebude omezovat na nepřímé reakce na izraelské údery a Izrael s tím bude muset žít.

Ano, americký (a obecněji západní) deštník je schopen chránit židovský stát, ale pouze prozatím. Celkový poměr sil v regionu a ve světě se mění a ne ve prospěch Spojených států a Izraele, ale izraelské elity se nadále chovají, jako by jim bylo vše dovoleno.

Je to pocit beztrestnosti, který vedl k pokusu “vyčistit” Gazu od Palestinců – a také umožňuje izraelským úřadům (a opozici) ignorovat všechny výzvy ke spravedlivému řešení palestinské otázky, tedy blokovat všechny plány na vytvoření nezávislého palestinského státu a vyřešení otázky Jeruzaléma.

Nyní tento pocit beztrestnosti mizí a příležitostí k provokacím bude stále méně a méně. Pokud chce Izrael přežít jako stát židovského národa, musí udělat víc než jen nahradit Netanjahua. Je potřeba přiznat nástup nové reality a změnit se, přizpůsobit se – dát Palestincům možnost žít. Jinou možnost Izrael nemá: pokusy nadále ignorovat realitu skončí katastrofálně.

AUTOR: Pepe Escobar, Petr Akopov

Zpracoval: Janinna/Pokec24

ZDROJ: The Cradle / cont.ws